

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

PRÍLOHA RADOŠINSKÝCH NOVÍN

Číslo 3 - SEPTEMBER 2018

Každé stretnutie s Pánom v jeho slove je možnosťou byť povýšený až do neba.

S. Bajan

RUŽENEC STÁLE SVIEŽI

„Ruženec je moja najobľúbenejšia modlitba. Je to nádherná modlitba! Nádherná vo svojej jednoduchosti a hĺbke. Na pozadí slov modlitby Zdravas Mária sa pred očami duše objavujú základné udalosti života Ježiša Krista. Zároveň môže naše srdce v desiatkoch ruženca obsiahnuť všetky udalosti, ktoré tvoria životy jednotlivcov, rodín, národov, Cirkvi a celého ľudstva. Osobné záležitosti, ako aj potreby našich blízkych, hlavne tých najbližších, ktorí sú nám najdrahší,“ povedal sv. Ján Pavol II. v apoštolskom liste Rosarium Virginis Mariae.

Vráťme sa v krátkosti do minulosti. Zrnká, z ktorých sa postupne ruženec vyvinul, pochádzajú z 12. a 13. storočia. Vychádzajú z mariánskej úcty mníchov cisterciánov. Pri práci na poli im pomáhali nádenníci. Modlitba preto musela byť jednoduchá, opakujúca sa, lebo slúžila ako zvuková opora ľuďom, čo takmer nevedeli čítať ani písať. Týmto najjednoduchšími modlitbami boli Otčenáš, Zdravas a Verím v Boha. Všetci tieto modlitby vedeli naspamäť a mohli ich recitovať v kostole a aj pri práci alebo na ceste.

O šírenie ruženca sa zaslúžili najmä dominikáni, ktorí boli poslaní kázať a slúžiť ľuďom. Potrebovali jednoduchú modlitbu, vhodnú na opakovanie, aby sa ju mohli modliť všetci, kedykoľvek a kdekoľvek, modlitbu vhodnú pre každú kultúru, ktorá človeka zaujme, otvorí mu jazyk a pomôže mu rozjímať.

Ruženec sa čoskoro stal modlitbou všetkých - vladárov, žobrákov, učencov aj nevzdelaných. Rozšíril sa najmä v časoch strachu pred smrťou pri more, hladu a vojnách. Všetci pápeži od Pia V. po Pavla VI. žiadali túto modlitbu, najmä v ťažkých časoch.

Nevie sa, kto prvý premenil modlitby Zdravas Mária ako ruže do venca, do tvaru korunky ruží pre Matku Pána. Podľa názvu ruženec vieme, že ide o ponúknuť venca z ruží, kde ruža znamená zdvorilosť, náklonnosť, lásku, úctu, dar, uznanie a vďačnosť voči našej Matke a Matke Pána.

Každodenná modlitba sv. ruženca by sa mala stať súčasťou nášho života. Spoločná modlitba tejto jednoduchej a krásnej modlitby je dokonca spojená s odpustným trestom za hriechy. Využime túto ponuku v ružencovom mesiaci októbri.

Pripravila A.S.

Rok korunuješ svojou dobrotou, kade prejdeš, všade je hojnosť. (Ž 65)

A tento rok sa potvrdili slová žalmistu. V piatok 14. septembra sa náš farský kostol opäť premenil na takpovediac „raj-skú záhradu“ a znova sa zaskvela Božia dobrotivosť voči nám ľuďom. Po obavách zo suchého leta sa potvrdilo - ako každý rok, že naše obavy boli zbytočné. Z množstva plodov, ktoré zaplnili kostol, vznikla neopakovateľná nádhera, svedčiac o štedrości darcu nielen v plodoch, ale aj v požehnaní rúk tvorcov tradičnej-

ho, už štrnásť rokov trvajúceho Poďakovaniu za úrodu formou výstavy. Viaceré z tvorkýň sa opakujú, najmä zhotoviteľky lepených obrazov. Znova to boli rodáčky Eva Michalátová a Anna Grácová, sestry Močkové; Mária Escherová každý rok príde s novým nápadom, ako vyzdobíť lavice v kostole, Magda Bušíková s výzdobou zastavení križovej cesty →

Pohľad na oltár s výzdobou, vpravo obrázok A. Grácovej pred obojstranným stolom.
Foto: M. Escherová

-AS-
Foto:
M. Escherová

V TRNAVE A V RADOŠINE

Pred dvoma rokmi sme s pútnikmi z farnosti Radošina vedenými vážnym pánom dekanom Ľubomírom Havranom navštívili Trnavu.

Bol to pre nás všetkých krásny zážitok. Začiatkom septembra sa mi naskytla príležitosť obnoviť si nezabudnuteľné spomienky a navštíviť opäť toto krásne mesto. Konal sa tam práve jarmok, teda atmosféra bola slávnostná a počasie ako vyšité na takúto akciu.

Krásna Trnava

Prvým kostolom, do ktorého som vstúpila, bola katedrála sv. Jána Krstiteľa, volaného aj Univerzitný kostol. Nádherný drevený oltár dokončený v roku 1640 sa mi zdal tmavší, akoby očistený od prachu. Povzbudená prítomnou farníčkou som sa išla spýtať pána kostolníka, či môžem ísť k nemu bližšie. Súhlasil, a tak som so zatajeným dychom obdivovala toto nádherné, impozantné dielo.

Milá pani mi povedala, že na očistenie oltára použili mechanizmy a že skúsení majstri nemali s realizáciou tejto náročnej práce žiadne problémy. Pomodlia som sa a spolu sme sa pobrali na svätú omšu do kostola sv. Jozefa popri stánkoch plných všakovských dobrôt. Po svätej omši som sa vybrala už bez sprievodkyne do krásne-

Staré zvony v múzeu

Oratórium

ho kostola Najsvätejšej Trojice, nasledovala návšteva kostola sv. Anny, sv. Jakuba, ktorý bol však prístupný len po predsieň. Nevynechala som ani modlitbu v krásnom gotickom kostole sv. Heleny. Odtiaľ som putovala do Západoslovenského múzea, ktoré sídli v budove bývalého kláštora klarisiek z 13. storočia. Patrí k najväčším múzeám na Slovensku – expozíciu tvorí

viac ako 160 000 zbierkových predmetov. Odporúčam unikátnu zbierku kostolných zvonov – najstarší z nich pochádza z 15. storočia. Púťavé sú aj ostatné zbierky.

Súčasťou kláštora je aj kostol Nanebovzatia Panny Márie, ktorý je, bohužiaľ, zatvorený. Dostala som sa ale do krásneho oratória kostola.

Moja ďalšia cesta viedla do tzv. hrubého kostola na Námestí sv. Mikuláša. Tam som sa pomodlila v barokovej kaplnke z 18. storočia, kde je zázračný slziaci milostivý obraz Panny Márie Trnavskej a spomenu-la som si na našu poslednú návštevu s farníkmi.

Medzi moje krásne spomienky patrí aj hodová svätohubertská svätá omša, ktorá sa konala v sobotu 15.9.2018 v amfiteátri pri poľovníckom dome v Radošine.

Mužský spevácky súbor zo Solčian umocňoval nádhernú atmosféru tejto svätej omše. Krásne slnečné počasie prialo jej účastníkom. Som rada, že som si mohla so speváckmi zaspievať obľúbenú pieseň sv. otca Jana Pavla II. – Bárka. Slová: Pán zaslavil sa na brehu, hľadal ľudí ochotných za ním..., však poznalo len málo ľudí. Tak-tiež zaznel aj: Otče náš, vyslyš nás, zachovaj nám národ náš.

Vďaka, pán dekan, vďaka speváci zo Solčian, vďaka milá pani organistka a aj členovia Poľovníckeho združenia Havran.

No a nakoniec všetkých potešilo vystúpenie kapely Kollárovci. Skvelá hudobná skupina rozspievala divákov a priviedla nás všetkých do veselej nálady.

Hovorí sa, že zážitok je jediná vec na sulte, ktorá nám ostane navždy. Je to tak.

Ľudmila Oravcová
Behynce

Svätohubertská svätá omša 15. septembra

Deň pred výročím posvätenia farského chrámu, ktorý je každoročne na najbližšiu nedeľu po sviatku Povýšenia Svätého kríža, sa konali tradičné Poľovnícke slávnosti usporadúvané PZ Havran. Začali sa svätohubertsťou svätou omšou v amfiteátri pri poľovníckom dome pod býva-

lým kameňolomom. Počasie po mnohých rokoch vyšlo, a tak bolo na sv. omši o 15. hod., ktorou sa slávnosti začali, zatiaľ najviac zúčastnených. Celebroval ju p. dekan Havran, s ktorým má PZ veľmi dobré vzťahy. Poľovníci položili na začiatku pred oltár uloveného jeleňa, pripomínajúceho zážitok sv. Huberta. V homílii p. dekan poukázal na to, v čom spočívala svätosť sv. Huberta, keďže na Zelený štvrtok a Veľký piatok, keď sa celá cirkev stíši, aby si pripomenula Kristovu obeť a prejavila tak úctu k tejto obeti, bol na

poľovačke. Ani zďaleka nebol vtedy svätý. Až potom začal dávať svoj život do súladu s vierou. Stal sa biskupom a žil tak, že mohol byť vyhlásený za svätého. V týchto slovách zaznela výzva nielen pre poľovníkov. Poľovníci vo svojich sviatočných rovnosťach sa podieľali na slávení liturgie čítaním lekcii a nesením obetných darov. Po tomto krásnom začiatku a so záverečným požehnaním prežili svoj sviatočný deň azda s tisíckou hostí.

A.S.

Libanon – symbol nádeje a pokoja

Krajina Libanon je úzko previazaná so Starým zákonom, dejiny izraelského národa sa odohrávali aj na jeho území. Céder ako symbol Libanonu bol dôležitým stavebným materiálom Izraelitov a v poslednom čase sa aj u nás rozšírila úcta k sv. Charbelovi, pochádzajúcemu z tejto krajiny. Na Slovensku sa jeho relikvie nachádzajú v Košickom Dóme sv. Alžbety. Pre tieto dôvody je veľmi poučné prečítať si svedectvo o tejto krajine z pera priamej návštevníčky.

Keď si našinec plánuje dovolenku, Libanon mu určite nezájde ani na um. Veď mnohí ani netušia, kde leží, iní si ho mýlia s Líbyou. O túto krajinu sme sa začali zaujímať pred pár rokmi, keď nám dcéra Dominika predstavila svojho priateľa Elvise ako budúceho manžela, a najmä, keď sme sa na ich svadbe zoznámili s členmi jeho najbližšej rodiny. Pobudli vtedy na Slovensku desať dní a nadšení krásou našej krajiny nás srdečne pozývali na revanš na návštevu k nim. Prednedávnom sa ich pozvanie naplnilo.

Libanon je krajina na brehu Stredozemného mora, ktoré ju obmýva zo západu. Na juhu susedí s Izraelom, na severe a východe so Sýriou. Je veľmi husto osídlená – na rozlohe zodpovedajúcej asi pätine Slovenska žije okolo 6 miliónov obyvateľov. Počet obyvateľov vzrástol najmä po vypuknutí vojny v Sýrii, odkedy táto krajina prichýlila takmer dva milióny utečencov. Zmenilo sa tak aj percentuálne zloženie obyvateľstva čo do vierovyznania. Dovtedy tam kresťania tvorili viac ako päťdesiat percent populácie, avšak po tomto medzníku ich počtom prevýšili moslimovia. Nažívajú však v porozumení a mohli by tak byť príkladom pre celý svet. Podľa nepísanej dohody prezidentom je vždy kresťan, predsedom vlády moslimský sunnita a predsedom parlamentu taktiež moslim, ale šiit.

Najstaršie dôkazy o civilizácii v Libanone sa datujú na viac ako sedemtisíc rokov a množstvo pamiatok, ktoré sa tu dodnes zachovalo, vám vyrazí dych. Predchodcami dnešných Libanončanov boli starovekí Feničania, od ktorých abecedu prevzali Gréci, následne Rimania a tvorí základ latinky, hebrejčiny a arabčiny. Feničania boli vynikajúci moreplavci a zakladali mestá na pobreží celého Stredozemného mora. Boli takisto veľkí obchodníci a mali blízke vzťahy napríklad s faraónskym Egyptom. **Mesto Byblos, ktoré leží asi hodinu cesty severne od Bejrútu bolo nimi založené okolo roku 5000 pred naším letopočtom a je najstarším kontinuálne obývaným mestom na svete. Dokonca tu bola otvorená úplne prvá knižnica, ktorej sa darilo viac ako tisíc rokov (1550–539 pred n. l.). V roku 64 pred n. l. sa región dostal pod vládu Rím-**

skej ríše. Z tohto obdobia sa v meste Baalbek zachovalo šesť obrovských stĺpov najväčšieho chrámu boha Jupitera v celej Rímskej ríši a hneď vedľa stojí chrám boha vína Bakcha a mnoho ďalších stavieb. V lete sa tu koná Baalbecký festival. Na pódiu, ktoré je postavené priamo pod Jupiterovým chrámom, každý víkend vystupujú divadelní, operní a iní umelci známych mien.

Podľa tradície kresťanstvo do Libanonu priniesol sv. Peter, ktorý bol zároveň prvým biskupom a ktorý tu istý čas pobudol pred svojou cestou do Ríma. Dnešní kresťania – to sú predovšetkým maroniti, čiže východná kresťanská cirkev s vlastným rítom v plnom spoločenstve so západnou katolíckou cirkvou a rímskym pápežom. Ich liturgickým jazykom je kresťanská aramejčina. Maroniti svoju vieru úzko spájajú s vlastenectvom a sú hrdí na to, že svoje hornaté územie uchránili pred moslimami.

V horách Cédrového údolia, ktoré je zapísané do svetového dedičstva UNESCO, sa nenachádza jediný minaret. **Ihličnatý strom céder predstavuje symbol Libanonu, v krajine má vzácnu hodnotu, je zákonom chránený, ale v minulosti bolo cédrové drevo významným obchodným artiklom a predmetom bohatých ziskov.**

Vek niektorých z nich sa dnes odhaduje na 1200–2000 rokov.

K nezabudnuteľnému prírodnému bohatstvu patrí aj jaskynný komplex Jeita Grotto, dlhý cez deväť kilometrov a skladajúci sa z dvoch jaskýň, ktoré sú navzájom prepojené. Z jednej strany sme ju navštívili pešo a pokračovali sme z druhej strany v člnke po jaskynnom jazere.

O Libanon, niekdajšiu perlu východného Stredomoria, v minulosti bojovali Asýrčania, Babylončania, Egypťania aj Peržania. Dobil ju Alexander Veľký, spomínaní Rimania a dlhých 400 rokov bol pod nadvládou Osmanskej ríše. Napriek tomu si miestni obyvatelia zachovali značnú samostatnosť. V rokoch 1975–1990 sa

krajina zmietala v občianskej vojne. Počas dlhých pätnástich rokov si ľudia na kruté boje a vlny násilia privykli a viedli svoj bežný život. **Hlavné mesto Bejrút, nazývané tiež Parížom Blízkeho východu, bolo „zelenou líniou“ rozdelené na dva znepriatelené tábory, a preto ho ničivá občianska vojna takmer celé pohltila. Steny mnohých budov sú dodnes zjazvené guľkami. V súčasnosti však už pomaly vstáva z popola a ulice centra opäť zdobia naleštené výklady módnych domov svetových značiek a bánk. Za zmienku stojí aj slávna prímorská promenáda Corniche a z mora vyčnievajúce Holubie skaly. Pozornosť pútajú mešity v tesných blízkostiach kresťanských chrámov.**

S Maronitskou cirkvou sa neodlučiteľne spája meno sv. Charbela Maklúfa. Jeho neporušené telo si uctievajú v kláštore Annaya – Lurdoch Blízkeho východu, ako toto miesto pútnici nazývajú. Rehoľník a kňaz sv. Charbel sa vyznačoval nesmiernou pokorou a poslušnosťou, jeho slová mali veľkú váhu a vyhladávali ho ako spovedníka a duchovného vodcu. Mal charizmu uzdravovať. Po jeho smrti začalo nad jeho hrobom žiariť svetlo a šíriť sa z neho nebeská vôňa kvetov. Keď hrob po niekoľkých rokoch otvorili, telo svätca našli neporušené, pokožku mal pružnú, akoby práve zomrel. A to bol len začiatok veľkej úcty k nemu, ktorá sa v poslednom čase rozšírila aj k nám (v Dóme sv. Alžbety v Košiciach je uložená jeho relikvia). O tom, že v Libanone žije najväčšia kresťanská komunita na Blízkom východe, sme sa presvedčali na každom kroku. Sochy Panny Márie, Pána Ježiša či sv. Charbela zdobia okolité kopce, námestia, aj príbytky bežných občanov. Je tu veľmi silná úcta k Panne Márii. Dôkazom toho je aj fakt, že v Harisse sa vo výške 650 metrov vypína jej desaťmetrová socha. Nazývajú ju Lady of Lebanon - Madona Libanonu a krajinu i celý Orient jej pod ochranu zveril v roku 2013 kardinál Bišara Butrus al Ráai. Postavená je na útese nad prímorským mestom Jounieh a možno sa k nej dostať autom po dosť krkolomnej ceste alebo lanovkou, čo je oveľa väčší zážitok. Hneď vedľa sa nachádza nádherná katedrála,

ktorej sa hovorí aj libanonský Vatikán a pokiaľ ide o množstvo pútnikov, ktorí ju navštevujú, dá sa len ťažko porovnať s niektorou mariánskou svätyňou v našich končinách. Putujú k nej kresťania aj moslimovia a spoločne ju prosia o pokoj a mier.

Libanon nesmieme vynechať ani pri téme kulinárstva. Vďaka rafinovanosti a prepracovanosti chutí stojí totiž libanonská kuchyňa na arabskom kulinárskom piedestáli. A chutí náramne. Najmä povestný hummus – svetoznáma cícerová pasta. Keď je tak akurát zjemnený citrónom a dochutený koreninami a sezamovou pastou, stačí vám k nemu chlebová placka, najlepšie chrumkavá, rovno z pece a chuťové poháriky vám vynesie do samej blaženosti. Aj víno majú vynika-
júce. Navštívili sme vinárstvo Chateau Ksara v údolí Bekaa, založené v roku 1857 francúzskymi jezuitmi, kde pestujú vinič na rozlohe 348 hektárov a víno exportujú do 45 krajín sveta. Urobili nám ochutnávku vína asi tridsiatim návštevníkom úplne zadarmo.

V Libanone sme strávili sedem dní, ale tento čas nám nestačil na to, aby sme navštívili staroveké **fenické prístavné mestá Sidon a Týros**, kde sa tiež zachovali početné archeologické

Baalbek—
rímske ruiny

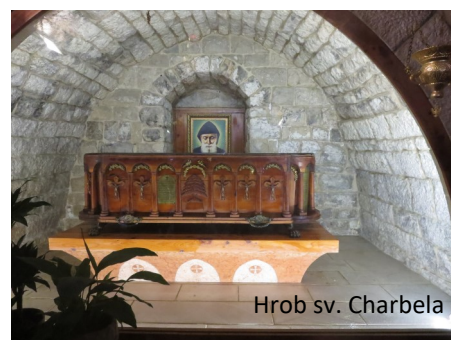
nálezy. Snáď sa nám to podarí nabudúce.

Zaujímavosti:

Názov Libanon existuje už 4000 rokov

Názov sa objavuje 71-krát v Biblii

Libanon je jediná blízkovýchodná krajina, ktorá nemá púšť

Hrob sv. Charbela

Libanon má 17 náboženských komunít

V Libanone je 15 riek

Bejrút bol sedemkrát zničený a znovu postavený

D. Šugrová

Mesto Zahlé—150 tis. obyvateľov s výlučne kresťanskou komunitou

Modliť sa za zomrelých?

Pamiatka všetkých verných zosnulých, ľudovo nazývaná „dušičky“, je dňom, keď si cirkev osobitne spomína na zomrelých. Tento zvláštny deň modlitieb zaviedol v roku 998 clunyjský opát Odilo. V 13. storočí sa tento zvyk rozšíril v západnej cirkvi a pápež Benedikt XV. ho roku 1915 rozšíril na celú cirkev.

Ak veríme, že modlitba pomáha živým ľuďom, prečo by sme nemali veriť, že pomáha aj zomrelým? Život je len jeden, lebo „Boh nie je Bohom mŕtvych, ale živých“, píše evanjelista sv. Lukáš. Život nekončí vo chvíli smrti. Láska, ktorú vyjadrujeme modlitbou, nemôže byť teda

márna. Keby totiž láska mala moc len na zemi a po smrti by už žiadnu moc nemala, bolo by to popretie slov Biblie a skúsenosti cirkvi, že láska je silnejšia ako smrť, lebo Kristus vo svojej láske k ľudstvu smrť premohol.

Cirkev od počiatkov uctievala pamiatku zosnulých, prihovárala sa za nich, prinášala za nich eucharistickú obeť a odporúčala tiež almužnu, odpustky a kajúce skutky za mŕtvych. Svätý Ján Zlatoústý vyzýva na pomoc zomrelým: „Podme im na pomoc a spomínajme na nich. Prečo by sme mali pochybovať o tom, že naše obetné dary im prinášajú útechu? Neváhajme a podme na pomoc tým, ktorí sú mŕtvi a obetujme za nich svoje modlitby.“

Prejavme svoju lásku k našim drahým zosnulým, pomáhajme im modlitbami

dosiahnuť plné spoločenstvo s Bohom. *Ako žijúci máme určitú zodpovednosť za tých, ktorí zomreli a ktorí za svojho života buď nevedeli alebo nechceli Boha nasledovať. Mnohí umierali plní svojho sebecka, závidi a nevyriešených pozemských bitiek. Keď toto vieme, nemôže nás to nechať ľahostajnými, rovnako ako myšlienka na našu vlastnú smrť a vedomie, že sami raz budeme potrebovať pomoc. Určite sme sa všetci stretli buď priamo alebo sprostredkované od iných, že duše o pomoc žiadajú. Prvou a najväčšou pomocou je svätá omša, od 1. do 8. novembra mimoriadna milosť sprostredkovaním úplných odpustkov za stanovených podmienok a vo všetkých ďalších novembrových dňoch čiastočné odpustky.*

Podľa stránky Víra.cz spracovala -AS-

PUTOVANIE—ZNÁME I NEZNÁME

Ladce

Keď počujeme alebo čítame o obci Ladce, mnohým z nás to pripomenie známu cementáreň, ktorej začiatok výstavby sa datuje do roku 1889 a v roku 1895 je tam už zamestnaných 500 obyvateľov najmä z okolia Ladiec. Dnes je Považská cementáreň najstaršou cementárňou na Slovensku. To najstaršou zdôrazňujem preto, lebo nad cementárňou vyrástlo najmladšie pútnické miesto u nás - Skálne sanktuárium Božieho milosrdenstva. A tam sme sa rozhodli putovať z našej farnosti 11. augusta 2018.

So záujmom i s obavami sme sledovali predpoveď počasia už od začiatku augusta až do dňa odchodu. Už len predstava putovať v 35 až 37-stupňovej horúčave na horu Butkov, kde podľa informácií cesta začína približne 500 m dlhým strmým výstupom z celkovej dĺžky 1400 m, niekoľkých záujemcov o púť odradila. Ale s Božou pomocou sme výstup zvládli. Nie nadarmo sa hovorí, že v kolektíve je sila. Prejavilo sa to i tu. Veď nebolo nás z našej farnosti a filiálky Behynce „iba“ 50, ale sme sa spojili s farnosťou Bojná a Blesovce s filiálkou Veľké Dvorany. A tak sa počet putujúcich zvýšil na 120. Cestou po krátkej informácii o hore Butkov a o programe sme sa modlili posvätný ruženec a duchovne pripravili na celodenné putovanie, ktoré sme začali svätou omšou v kostole Božieho milosrdenstva v Ladcoch. Tu nás privítal pán kostolník, oboznámil nás s históriou obce i s históriou výstavby Sanktuária Božieho milosrdenstva. Bol prekvapený a prejavil radosť nad takou veľkou skupinou pútnikov, ktorí začali putovanie sv. omšou

v novom kostole Božieho milosrdenstva v Ladcoch, ktorý bol konsekrovaný vo Svätom roku milosrdenstva 8. októbra 2016. Ako spomenul, mimo hlavných pútí 19. mája a 15. septembra tam skôr putujú jednotlivci alebo menšie skupiny. Po sv. omši, ktorú celebroidali vdp. Ľ. Havran a vdp. Peter Čiernik, sme sa previezli na záchytné parkovisko, odkiaľ sa začalo naše 1400 m dlhé putovanie. Počas výstupu na horu Butkov sa krížovú cestu modlil vdp. P. Čiernik, ktorý mal zabezpečené ozvučenie, a tak sa celá 120 členná skupina mohla zapájať do modlenia. Po výstupe do sanktuária z vyhládokovej terasy sme očakávali výhľad na panorámu doliny pri rieke Váh. Ale hmla a mierny dážď, ktoré sme prijali s uspokojením, lebo 35-stupňové horúčavy, ktoré boli od začiatku augusta, by nás určite ešte viac unavili, nám zabránili vo výhľade. Netrvalo dlho, hmla ustúpila a bol nám dopriaty výhľad na okolitú krajinu. Ťažko sa popisuje tento krásny kút Slovenska. To treba vidieť a zažiť atmosféru spoločného putovania. Myslí, že ani najmladší 6-ročný Flip, najstarší 80-ročný pán Pavol z Veľkých Dvorán a imobilná pani Betka, ktorá so slzami v očiach ďakovala za pomoc, nemali problém dostať sa na horu Butkov. Naše putovanie sme ukončili v kostole v Ladcoch o 15. hodine modlitbou Korunky Božieho milosrdenstva a ružencom k Sedembolestnej Panne Márii sme zverili seba i naše farnosti pod jej ochranu. Nech Panna Mária nás vezme pod svoj plášť a sprevádza nás cestami života, aby sme skrze ňu prišli k jej Synovi.

M. Bušíková

Účastníci púte v Butkove

Odpočinok pred sochou P. Márie

Výstup zvládla aj pani Betka na vozíčku

Foto: M. Bušíková, A. Beňová

Z púte v Nitre

na sviatok sv. Cyrila a Metoda 5. júla 2018

Po svätej omši uviedli do života **poštovú známku**, ktorú vydala Slovenská pošta v spolupráci s Vatikánom **pri príležitosti 1150. výročia uznania staroslovienečiny ako štvrtého liturgického jazyka**. Zobrazené boli na nej historické udalosti, pri ktorých vyobrazení sa vychádzalo z mozaík zachovaných na triumfálnom oblúku kostola Santa Maria Maggiore v Ríme, v ktorom sa slávila prvá liturgia v staroslovienskom jazyku, a významnej pamiatky slovanského písomníctva – Zografského kódexu.

Po púti pozvalo Nitrianske biskupstvo pútnikov na Deň otvorených dverí na Nitrianskom hrade. Pre návštevníkov bol od 13. hod. voľný vstup do biskupského

paláca, Katedrály – Baziliky svätého Emeťa, expozícií Diecézneho múzea, kazemátu a celého hradného areálu vrátane Gotickej priekopy.

Krajský pamiatkový úrad v Nitre, ktorý sídli pod hradom, sprístupnil návštevníkom výstavu venovanú ranostredovekej sakrálnej architektúre Nitrianskeho kraja. V podhradí bol zároveň historický festival ranostredovekého života Pribinova Nitrawa, ktorý sa konal v rámci mestských slávností Nitra, milá Nitra.

Tento bohatý program bol vynikajúcou možnosťou okrem duchovného zážitku príjemne stráviť celý sviatočný deň s rodinou či priateľmi v našom najstaršom meste, a to v jedinečnej historickej atmosfére.

-st-

Adorácia

je ako fotosyntéza. Ako zelená rastlina vystiera svoje ruky k slnku, aby čerpala silu na život, na rast a plodnosť, tak aj človek vystiera v adorácii svoju dušu v ústrety Bohu, aby bola živá vierou, vzrastala v nádeji a bola plodná láskou.

Modlitba

sa pýta, čo sa páči Ježišovi, a je viac poklonou a vďakou než prosbou. Pán predsa vie, čo potrebujeme. (sv. Ján XXIII.)

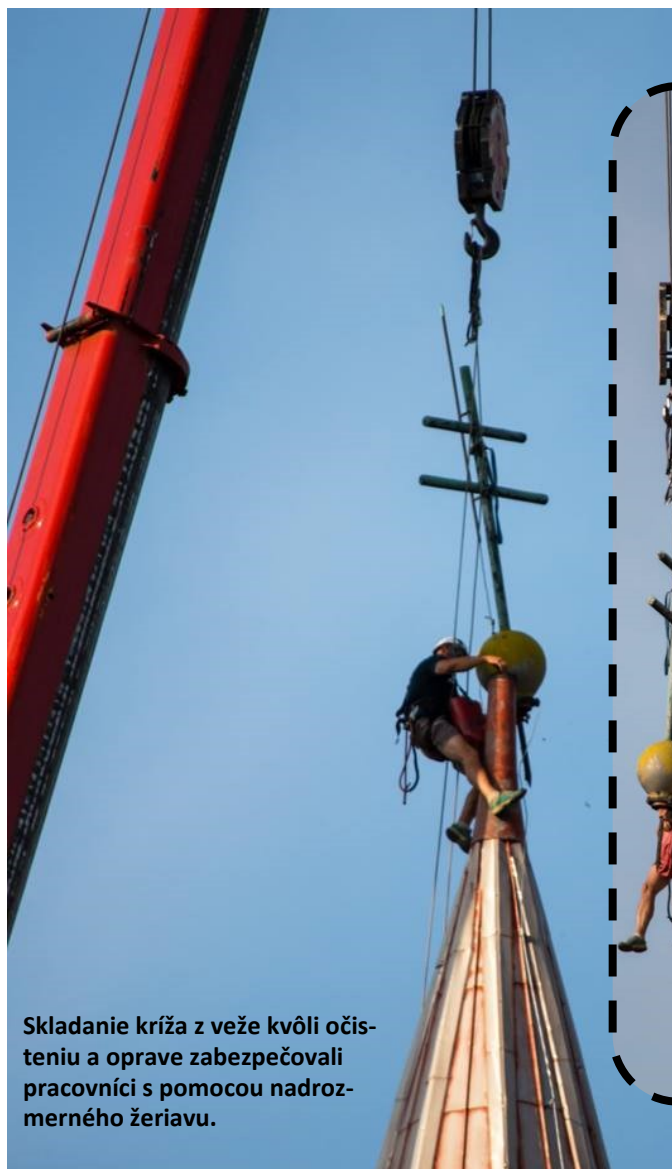
Z myšlienok svätých

O našej malosti:

Stojím ohromený a uvedomujem si, že „v твоjich očiach nie sú čisté ani nebesia“.
Keď si „na anjeloch našiel nepravosť“ a neušetril si ich, čo sa stane so mnou? „Hviezdy padli z neba“ a ja, prach, čo si namýšľam? Niet teda nijakej svätosti, ak odtiahneš svoju ruku, Pane; nie je platná nijaká múdrosť, keď prestaneš riadiť ty; nepomôže nijaká sila, keď už ty nechrániš.

O sile v Pánovi:

Celý svet neprivedie k pýche toho, koho si podmanila pravda. Ani ústa všetkých pochlebovačov nepohnú tým, kto zložil všetku svoju nádej na Boha.

Skladanie kríža z veže kvôli očisteniu a oprave zabezpečovali pracovníci s pomocou nadrozmerného žeriavu.

Osemdesiatnici

po sv. omši

Muži zľava: vdp. dekan Ľubomír Havran, Jozef Jančich, Ondrej Plaštiak, Štefan Pavlis

Ženy zľava: Emília Musilová, rod. Vičanová, Monika Oravcová, Anna Pokrývková

Posedenie oslávencov po sv. omši

OZNAMY

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

OKTÓBER

1.	Sv. Terézia z Lisieux, panna, učiteľka Cirkvi	spomienka
2.	Sv. anjelov strážcov	spomienka
18.	Sv. Lukáš, evanjelista	sviatok

NOVEMBER

1.	Všetkých svätých	slávnosť
2.	Všetkých verných zosnulých	spomienka
9.	Výročie posviacky Lateránskej baziliky	sviatok
20.	Výročie posviacky katedrálu chrámu sv. Emeráma	sviatok
21.	Obetovanie Panny Márie	spomienka
25.	Slávnosť Krista Kráľa	slávnosť
30.	Sv. Ondrej, apoštol	sviatok

DECEMBER

2.	Prvá adventná nedeľa	
6.	Sv. Mikuláš, biskup	spomienka
8.	Nepoškvrnené počatie Panny Márie	slávnosť
9.	Druhá adventná nedeľa	
16.	Tretia adventná nedeľa	
23.	Štvrtá adventná nedeľa	
24.	Vigília Narodenia Pána	
25.	Narodenie Pána	slávnosť
26.	Sv. Štefan, prvý mučeník	sviatok
27.	Sv. Ján, apoštol a evanjelista	sviatok
28.	Sv. neviniatka—mučeníci	sviatok
30.	Svätá rodina Ježiš, Mária a Jozef	sviatok
31.	Sv. Silvester—pápež, ďakovná pobožnosť na konci kalendárneho roku	

Oktober – modlitba sv. ruženca v dňoch, keď nie je sv. omša, bude o 17.00 hod. Každú nedeľu o 14.00 h. stavovské modlitby ruženca.

- 7. 10. — deti
- 14. 10. — ženy, muži
- 21. 10. — mládež (misijná nedeľa)
- 28. 10. — chorí

December – od 16. XII. - deväťdňová príprava na prijatie Spasiteľa - K Betlehemu v srdci. Keď nie je sv. omša, modlíme sa o 17. hod.

KRÁTKE SPRÁVY Z FARNOSTI

- 5. júla bola skupina 7 radošinských bicyklistov a jeden z Behyniec – vrátane p. dekana Havrana, na púti v Nitre. Niekoľko pútnikov tam prišlo inými dopravnými prostriedkami. P. dekan koncelebroval sv. omšu, ktorú slúžil prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak.
- 31. 7. 2018 boli osadené nové skrine za oltárom slúžiace na odloženie vecí potrebných v kostole. Vymenené tak boli staré nevyhovujúce a najmä nepostačujúce. Sponzor – Ing. Vierka Benedikovičová
- 11. august – púť na Butkov pri Ladcoch. Z farnosti – z Behyniec a Radošiny, sa na nej zúčastnilo 48 pútnikov, z toho 8 detí, celkovo za dekanát 120.
- 20. až 27. augusta vymenili prizvaní horolezci klinec na krytine strechy kostola za skrutky a vymenili už nefungujúce a európskym normám nevyhovujúce bleskozvody.
- 9. septembra bola svätá omša so vzývaním Ducha Svätého na začiatku školského roka. Bola obetovaná za žiakov, učiteľov, vychovávateľov, školských pracovníkov a všetkých, ktorí sa podieľajú na výchove detí.
- 11. septembra bol za pomoci nadrozmerného žeriavu zložený kríž z veže kostola, aby bol očistený, opravený a novo natretý.
- 14. septembra bola v kostole nainštalovaná výstava z plodov zeme ako poďakovanie za úrodu.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY 10—12/2018

OKTÓBER

Evanjelizačný: Aby zasvätení ľudia opätovne roznieťli svoju misijnársku horlivosť a boli prítomní medzi chudobnými, bezbrannými

Úmysel KBS: Nech sa naše rodiny prehĺbujú spoločnou domácou modlitbou posvätného ruženca.

NOVEMBER

Všeobecný: Aby reč srdca a dialóg vždy víťazili nad rečou zbraní.

Úmysel KBS: Nech nás pripomienka svätých a našich zosnulých veriacich podnieti ku skutkom pravej lásky.

DECEMBER

Všeobecný: Aby ľudia, ktorí slúžia odovzdávaniu viery, našli zrozumiteľný jazyk pre dialóg s rozličnými kultúrami.

Úmysel KBS: Nech svetlo prichádzajúceho Krista preniká naše domovy.

ADORÁCIA

V Radošine vo štvrtok pred prvým piatkom od 23. do 24. hod., na prvý piatok od 15. hod. do začiatku večernej sv. omše.

VEČERADLO

modlitby s Pannou Máriou vo farskom kostole v prvú sobotu mesiaca hodinu pred sv. omšou.

KATECHÉZA

Sviatosť krstu: Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne alebo telefonicky (038 5398281, 0905 345869).

Sviatosť manželstva: Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o udelenia sviatosti manželstva.

Príprava dospelých na prijatie sviatosti: Príprava dospelých na udelenie sviatosti krstu, prípadne iných sviatostí, trvá dva roky.

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne okrem nedele pol hodiny pred sv. omšou vo far. kostole.

K prvému piatku:

V Radošine v pondelok od 16.30 do 18.00 hod., v stredu po rannej sv. omši, v piatok od 15.00 do 16.30 hod.

V Behynciach v utorok od 16.00 do 18.00 hod.

V Bzinciach vo štvrtok od 16.30 do 18.00 hod.

Farská knižnica informuje: Otváracie hodiny farskej knižnice zriadenej v priestoroch obecnej knižnice na Obecnom úrade v Radošine sú: **streda od 13.00 do 16.00 hod.**

Webová stránka: www.radosina.nrb.sk

FB: Farnosť Radošina

živé vysielanie – na webovej stránke farnosti

Zmena letného času na zimný – v noci z 27. na 28. 10. o 3. hod. letného času si posúvame hodiny na 2. hod. stredoeurópskeho času.

Krátke správy—pokračovanie

- 15. septembra, na hodovú sobotu, bola v miestnom amfiteátri svätohubertska svätá omša, ktorou sa začali poľovnícke slávnosti. Keďže bol sviatok Sedembolestnej Panny Márie, dopoludnia bola svätá omša z tohto sviatku. V homílii p. dekan uviedol nový pohľad na zvolenie Panny Márie za patrónku Slovenska ako spolucítenie slov. národa s utrpením Panny Márie.
- Výročie posvätenia farského chrámu sa slávilo 16. 9. Sv. omša začala slávnostným vstupom, homíliu predniesol ako hosť kapucín z Levoče. Obetné dary niesla 8-členná krojovaná skupina. Spevácky zbor vytvoril svojím spevom slávnostnú atmosféru.
- 21. 9. zavítala do kostola pracovníčka televízie LUX, aby pre televíziu urobila reportáž o výstave z plodov zeme.
- 24. 9. sa rušila výstava v kostole, plody z výstavy a dary dobrovoľníkov boli odoslané bohoslovcem do Kňazského seminára v Nitre. Obrazy z výstavy si zapožičali do kostola sv. Štefana v Piešťanoch.